06/07/2019

Εγκαινιάστηκε ο Ι.Ν. στη γυναικεία Ιερά Μονή της Μουτσιάλης

/ Ιερές Μονές

Με την πρέπουσα εκκλησιαστική τάξη, **τελέστηκαν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου** στην γυναικεία Ιερά Μονή της Μουτσιάλης.

Την Παρασκευή 5 Ιουλίου, το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετέφερε στον Ιερό Ναό **τα μαρτυρικά Ιερά Λείψανα** και συνέχεια χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό των Εγκαινίων και κήρυξε τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

Παραμονή τῆς μνήμης ἑνός με-γάλου ὁσίου, τοῦ ὁσίου Σισώη, τόν ὁποῖο τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας αὔριο, τελέσαμε ἀπόψε τόν Ἑσπερινό τῶν ἐγκαινίων τοῦ καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, ὁ ὁποῖος θά εἶναι στό ἑξῆς ἀφιερωμένος τόσο στό μέγα θαῦμα τῆς Μεταμορ-φώ-σεως τοῦ Σωτῆρος ὅσο καί στόν μεγάλο ἀσκητή καί σύγχρονο ὅσιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὅσιο Παΐ-σιο τόν Ἁγιορείτη.

Θελήσαμε ἔτσι μέ τή διπλῆ αὐτή ἀφιέρωση νά τιμήσουμε αὐτόν τόν μεγάλο ὅσιο πού ἀνέδειξε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στίς ἡμέρες μας, αὐτόν τόν ταπεινό καί ἁπλό μοναχό, πού ἔζησε ἀσκητικά, ὅπως οἱ παλαιοί ὅσιοι, ὅπως ὁ ὅσιος Σισώης, πού ἑορτάζουμε, ὅπως εἶπα, αὔριο, καί ἔφθασε στά μέτρα τῆς ἀρετῆς καί στά ὕψη τῆς ἁγιότητος στά ὁποῖα ἔφθασαν καί ἐκεῖνοι μέ τόν ἀγώ-να, μέ τήν προσπάθεια, μέ τήν προ-σευχή, μέ τήν ταπείνωση καί βεβαίως μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει «ἐπί τόν ταπει-νόν καί ἡσύχιον καί τρέμοντα τούς λόγους» του.

Καί ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος, ἕνας τέτοιος μοναχός ἦταν ὁ ἅγιος Παΐ-σιος. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε τόση χάρη, τοῦ ἔδωσε τόσα χαρί-σμα-τα, οὐράνια χαρίσματα, τά ὁ-ποῖα ὁ ἴδιος κάλυπτε μέ τόν μανδύα τῆς ἁπλότητος καί τῆς

προσήνειας μέ τήν ὁποία μιλοῦσε στούς πά-ντες, σέ ὅποιον τόν ἐπισκεπτόταν καί ἤθελε νά τόν συμβουλευθεῖ. Δίδασκε τούς ἀνθρώπους καί τούς βοηθοῦσε στήν πνευματική ζωή ἀλλά καί σέ πρακτικά θέματα πού τούς ἀπασχολοῦσαν, ἀλλά μέ ἁπλά λόγια, μέ ἁπλά παραδείγματα, χα-ρι-τολογώντας πολλές φορές καί βά-ζοντας τόν ἑαυτό του στή θέση τοῦ συνομιλητοῦ του, καί ὄχι μέ ρ-ητορεῖες καί ὑψηλά θεολογικά νοή-ματα.

Ἡ ἁπλότητά του καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ πού συνόδευε τή ζωή του, πού συνόδευε τήν κάθε του λέξη καί τήν κάθε του κίνηση, ἦταν αὐ-τή πού ὠφελοῦσε τούς ἀνθρώ-πους, γιατί τούς μετέδιδε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί ἄγγιζε τήν ψυχή τους, γιατί ἀπαντοῦσε στά ἐσώ-τε-ρα ἐρωτήματα τῆς ὑπάρξεώς τους.

Αὐτός ἦταν ὁ ὅσιος Παΐσιος. Ἕνας ἅγιος, ἕνας ὅσιος πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας, πού δοκίμασε τίς δυσκολίες τῆς προσφυγιᾶς, τίς ταλαιπωρίες τῆς ἀσκήσεως, τόν πόνο τῆς ἀσθε-νείας, καί δι᾽ ὅλων αὐτῶν ἁγιάσθη-κε, ὥστε νά τιμᾶται καί ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τήν Ἐκκλησία, καί νά εἶναι χιλιάδες οἱ ἄνθρωποι πού σπεύ-δουν ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κό-σμου γιά νά προσκυνήσουν τόν τάφο του, στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στή Σουρωτή, ὅπως ἔσπευδαν καί στό κελλί του στό Ἅγιο Ὄρος, γιά νά λάβουν τήν εὐλογία του.

Καί αὐτόν τόν μεγάλο ἅγιο πού ἀνέδειξε ὁ Θεός στίς ἡμέρες μας εἴχαμε τή μεγάλη τιμή καί εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε πολλοί ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά καί ἡ Γερόντισσα καί οἱ παλαιότερες ἀδελφές, πού τόν ἔζη-σαν ἀπό κοντά, πού καθο-δη-γή-θηκαν πνευματικά, πού ἄκουσαν τίς συμβουλές του καί δέχθηκαν τήν εὐλογία του ἐν ζωῇ.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο θελήσαμε νά ἀφιερώσουμε, μέ τήν εὐκαιρία τῶν Ἐγκαινίων, τό Καθολικό τῆς Μονῆς, καί στόν ὅσιο Παΐσιο, ὥστε νά αἰσθάνεται ἡ Ἀδελφότητα πιό ζωντανή τήν πα-ρουσία του καί νά ἐμπνέεται ἀπό τούς δικούς του ἀγῶνες καί ἀπό τή δική του ἁγιότητα, γιά νά συ-νεχίζουν καί αὐτές τόν ἀγώνα τῆς μοναχικῆς ζωῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἔχοντας καί τήν ἐνίσχυση τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου, ὁ ὁποῖος καί θά πρεσβεύει γι᾽ αὐτές στόν οὐρανό, ὅπως πρεσβεύει καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού τόν τιμοῦμε καί τόν ἐπι-κα-λούμεθα.

Καί εἶναι μεγάλη εὐλογία γιά ὅλους μας, γιατί ἀπό αὔριο θά ἔχουμε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί ἕναν ἀκόμη ναό ἀφιερωμένο στόν σύγχρονο αὐτόν ὅσιο τῆς Ἐκ-κλησίας μας, μετά τόν πρῶτο ναό πού ἀφιερώσαμε τόσο σέ αὐτόν ὅσο καί στόν πνευματικό του πατέρα, τόν ὅσιο Ἀρσένιο τόν Καππαδόκη, καί τόν ὁ-ποῖο ἐγκαινιάσαμε πρίν ἀπό μερι-κές ἑβδομάδες στό Πλατύ, γιατί θά ἔχουμε τή χάρη του καί, συγχρ-ό-νως, γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό θά ἔχουμε τόν ὅσιο κοντά μας, γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ ἁγιότητα εἶναι κάτι πού μποροῦμε νά κατα-κτήσουμε καί ἐμεῖς, ἀκόμη καί σήμερα, ἀρκεῖ νά ἀγωνιζόμασθε καί νά προσπαθοῦμε, ὅπως ἔκανε

καί ὁ ὅσιος Παΐσιος. Ἀρκεῖ νά ἔ-χου-με τή θέληση καί τή διάθεση νά ἐναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ἀποκτή-σουμε τήν ταπείνωση καί τήν ἁπλό-τητα πού εἶχε ὁ ὅσιος Παΐ-σιος, ὥστε νά λάβουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ αὐριανή τελετή τῶν Ἐγκαι-νί-ων, τοῦ καθαγιασμοῦ δηλαδή τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, εἶναι μία εὐκαιρία γιά νά συνειδητοποιήσουμε ὅλοι μας τήν ἀνάγκη καί τοῦ προσωπικοῦ μας καθαγιασμοῦ μέ τή χάρη τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί μέ τόν ἀγώνα μας, γιά νά ἀξι-ω-θοῦμε καί ἐμεῖς νά προοδεύ-σουμε πνευματικά καί νά προσεγ-γί-σουμε στό μέτρο τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων τήν ἁγιότητα, ἡ ὁποία πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας, ὥστε νά μπορέ-σου-με καί ἐμεῖς νά κληρονομήσουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στήν ὁποία ἀναπαύεται πλέον καί ὁ ὅσιος Παΐσιος.

Το Σάββατο 6 Ιουλίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Όρθρου, τέλεσε την ακολουθία των εγκαινίων, προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας και κήρυξε τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis ΙΜΒΝΚ

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ.Λειτουργία:

«Καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐ-τῶν καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐ-τοῦ ὡς ὁ ἥλιος».

Σάν τούς μαθητές καί ἐμεῖς τοῦ Κυ-ρίου, ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, ζή-σαμε σήμερα ἕνα θαῦμα. Ζήσαμε τή μεταμόρφωση ἑνός ἀνθρω-πί-νου κτίσματος, ἑνός ἀνθρωπίνου κα--τασκευάσματος, σέ οἶκο τοῦ Θεοῦ.

Γιατί θαῦμα εἶναι αὐτό πού ἐπι-τε-λεῖται μέ τά ἐγκαίνια τοῦ κάθε ναοῦ. Θαῦμα, διότι τό ἔργο τῶν ἀν-θρωπίνων χειρῶν, αὐτό πού κτί----σθηκε μέ χοϊκά ὑλικά, μετα-μορ---φώνεται καί μεταποιεῖται. Γί-νε-ται ἱερό καί ἅγιο. Γίνεται κα-τοι-κη-τή-ριο τοῦ Θεοῦ. Γίνεται τό-πος σκη-νώματος τῆς δόξης του. Γί-νε-ται πύλη τοῦ οὐρανοῦ. Γίνεταιση-μεῖο συναντήσεως τοῦ ἀνθρώ-που μέ τόν Θεό. Γίνεται χῶρος πλή-ρης χάριτος. Γίνεται τόπος στόν ὁποῖο ἐπιτελεῖται τό μυστή-ριο τῆς σωτη-ρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Καί εἶναι θαῦμα, γιατί ὁ Θεός μᾶς δίδει τήν εὐλογία νά τό ζήσουμε καί σέ αὐτόν ἐδῶ τόν ναό, τόν ὁ-ποῖο ἐγκαινιάσαμε μέ τή χάρη του σήμερα, καί τόν ἀφιερώσαμε στή θεία Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά καί στόν νέο ὅσιο τῆς Ἐκ-κλησίας μας, τόν ὅσιο Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη.

Μέ τή διπλῆ αὐτή ἀφιέρωση, ὅπως εἶπα καί χθές, τιμοῦμε καί τόν ὅσιο Παΐσιο, μέ τόν ὁ-ποῖο συν-δέεται ἡ ἱερά αὐτή Ἀδελ-φότης, καί ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ὄχι μόνο γιά τίς μοναχές ἀλλά καί γιά ὅλους μας πρό-τυπο μεταμορ-φω-θέντος ἀν-θρώ-που. Διότι μέ τούς πνευμα-τι-κούς του ἀγῶνες καί τά ἀσκητικά του παλαίσματα, μέ τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς του καί τή νοερά προ-σευχή ἐπέτυχε ὁ ὅσιος τήν καλή ἀλλοίωση. Ἐπέτυχε νά μεταβάλ-λει τόν ἔσω ἄνθρωπο σέ ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, καί ἀξιώ-θηκε τῆς θέας τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐλ-λάμψεως τοῦ ἀκτίστου φωτός, ὅπως ἀξιώθηκε καί ὁ ἅγιος Γρη-γόριος, πού ἀσκή-τευσε ἐδῶ, στή Σκήτη τῆς Βεροίας, καί πολλοί ἄλλοι ἅ-γιοι τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας.

Ἔτσι ἔζησε καί ὁ ὅσιος Παΐσιος τή δική του μεταμόρ-φω-ση ὄχι στό ὄρος Θα-βώρ, ἀλλά στό ὄρος Σινᾶ, ὅπου ἀσκήτευσε, ἀκολουθώντας τήν κλ-ή--ση τοῦ Θεοῦ, καί ἀξιώθηκε θεί-ων δωρεῶν, τίς ὁποῖες ὡς πι-στός δοῦλος τοῦ οὐρανίου Κυρίου του καλλιέργησε καί ἔθεσε στή διακονία τῶν ἀδελφῶν του, ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τόν πλη-σίαζαν καί ζητοῦσαν τήν εὐχή του, ζητοῦ-σαν τή συμβουλή του, τή βοήθειά του, τή συμπαράστασή του.

Καί ἔτσι δέν μεταμόρφωνε μόνο ὁλοένα καί περισσότερο τόν ἑαυτό του ὁ ὅσιος, ἀλλά μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν προσευχή του με-ταμόρφωνε καί πολλούς ἀν-θρώ--πους οἱ ὁποῖοι τόν πλησίαζαν, ζη-τώντας τήν καθοδήγησή του στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί βοηθοῦσε πολ-λούς, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν σχεδόν καμία σχέση μέ τήν πίστη καί τήν Ἐκκλησία, νά βροῦν τόν δρόμο πρός τόν Χριστό, νά τόν ἀγαπή-σουν καί νά τόν πιστεύσουν καί νά σωθοῦν.

Διότι αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή μετα-μόρ-φωση, ἡ μεταμόρφωση τοῦ ἑαυτοῦ μας, νά γίνουμε δηλαδή ἀπό χοϊκοί ἄνθρωποι πνευματικοί, οὐράνιοι. Αὐτή ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό ὅλους μας, προσφέροντάς μας συγ----χρό-νως τή δυνατότητα καί νά τήν ἀποκτήσουμε μέ τή χάρη του, μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλη-σίας μας, μέ τήν προσευχή καί μέ τήν κάθαρση, ὥστε νά εἴμασθε πράγματι «κατά Θεόν» κτισθέντες καί νά μεταμορφούμεθα καί ἐμεῖς, ὅπως καί ὁ ὅσιος Παΐσιος καί ὁ ἑορταζόμενος ὅσιος Σισώης, ἀπό δόξης εἰς δόξαν, ὄχι ἀνθρώπινη, ἀλλά θεία.

Αὐτή ἡ διπλῆ ἀφιέρωση τοῦ ἱε-ροῦ αὐτοῦ ναοῦ στή Μεταμόρ-φω-ση τοῦ Κυρίου μας ἀλλά καί στόν ὅσιο Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη, ἄς θυ-μίζει σέ ὅλους μας, ἀλλά καί στίς ἀσκούμενες ἐδῶ ἀδελφές καί στούς εὐλαβεῖς προσκυνητές τῆς Μονῆς, τό χρέος

πού ἔχουμε ὡς πι-στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά ἀγω--νιζόμαστε γιά νά μεταμορφώ-νουμε καί ἐμεῖς τόν ἑαυτό μας μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ σέ κατά Θεόν ἄνθρωπο, ἕτοιμο νά ζήσει καί νά ἀπολαύσει τά ἀγαθά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί κυρίως νά δεῖ τόν Χριστό, πρόσωπο πρός πρόσωπο, ὅπως τόν εἶδαν οἱ τρεῖς μαθητές του στό ὄρος Θαβώρ, ἀλλά καί ὅπως τήν εἶδε ὁ ὅσιος Παΐσιος καί ὅλοι οἱ ἅγιοι.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι μία ξε-χω-ριστή ἡμέρα γιά τήν Ἱερά αὐτή Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σω-τῆρος Μουτσιάλης, ἡ ὁποία με-τά ἀπό πολλές περιπέτειες, τίς ὁποῖες ὑπέμεινε ἀνά τούς αἰῶνες, μετά ἀπό ἐπανειλημ-μέ-νες καταστροφές τοῦ Καθο-λι-κοῦ της καί τήν ἀνα-γκα-στική ἐγκατάλειψη τόσο ἀπό τούς μοναχούς της ὅσο καί ἀρ-γό-τερα ἀπό τίς δύο μοναχές πού ἀσκή--τευαν στούς χώρους της, τῆς Μακρίνης καί τῆς Γοργονίας, ἄρ-χισε πρίν ἀπό δύο περίπου δε-κα-ε-τίες νά ἀνακαινίζεται ἀπό ἕναν ἱερομόναχο πού πέρασε ἀπό ἐδῶ, τόν π. Παῦλο Δημητρακόπουλο.

Μέ τήν ἄφιξη ὅμως καί τήν ἐγκατα-βίωση ἐδῶ πρό ἐτῶν τῆς νέ-ας Ἀδελφότητος ἄρχισε καί πά-λι νά λειτουργεῖ κα-νο-νικά ὡς Μο-νή καί συνεχίσθηκε ἡ ἀνα-καί-νι-σή της, ἔτσι ὥστε νά τελοῦμε σήμερα τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ της, ὁ ὁποῖος κατά καιρούς χρησιμο-ποιήθηκε γιά ἀλλότριους σκοπούς, καί νά ἀξιωνόμεθα νά ζοῦμε τή λα-μπρή αὐτή ἡμέρα τῆς ἀφιερώ-σεως τοῦ Καθολικοῦ καί στόν ἅγιο Παΐσιο, ἐκτός ἀπό τή Μετα-μόρφω-ση τοῦ Κυρίου μας.

Εὔχομαι ταπεινά ἡ χάρη τοῦ με-ταμορφωθέντος Κυρίου καί τοῦ ἁγίου Παϊσίου ἀλλά καί οἱ εὐχές τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Στυλίτου, λείψανο τοῦ ὁποίου ὑπάρχει στή Μονή, νά στερεώνουν τόν οἶκο αὐτό ἀλ-λά καί τήν Ἱερά Μονή καί νά ἐνι-σχύουν στόν ἀγώνα τους τίς ἀδελ-φές, οἱ ὁποῖες τόσο κοπίασαν, μαζί μέ τόν πατέρα τους, τόν π. Βασίλειο, γιά τήν ἀνακαίνιση καί τόν εὐπρε-πι-σμό τῆς Μονῆς καί τοῦ Καθολι-κοῦ, ἀλλά καί ὅ-λους ὅσους ποικι-λοτρόπως βοή-θη-σαν στό ἔργο αὐτό, ἀλλά κυρίως νά ἀξιώνει καί ἐκεῖνες καί ὅλους μας νά μεταμο-ρ-φώνουμε καθημε-ρι-νά τούς ἑαυ-τούς μας σέ τέκνα Θεοῦ ἀκο-λου-θώντας τό παρά-δειγ-μα τῶν ἁγίων καί ἰδιαιτέρως τοῦ ὁσίου Παϊσίου, πού εἶναι ἕνας ἅγιος τῆς ἐποχῆς μας, ἕνας ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας, ὥστε δέν μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι «ξέρετε, οἱ παλαιοί ἅγιοι εἶχαν ἄλλον τρόπο ζωῆς, εἶχαν ἄλλες εὐκαιρίες». Ὁ ἅγιος Παΐσιος ἔζησε μαζί μας, ἔζησε κοντά μας, ἔζησε στίς ἡμέρες μας, ἔζησε, θά ἔλεγα, τούς ἴδιους πειρασμούς πού ζοῦμε καί ἐμεῖς. Ἀλλ᾽ ὅμως ὁ ἀγώνας του, ἡ προσπάθειά του, τόν καταξίωσαν, τόν χαρίτωσαν, τόν ἔκαναν νά θεωθεῖ καί νά φθάσει στό σημεῖο αὐτό, οὕτως ὥστε πρίν ἀπό λίγα χρόνια ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, τό Πατριαρχεῖο μας, νά τόν κατατάξει μετά τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι μεγάλη εὐλογία, διότι οἱ Ἀδελφές συνδιακόνησαν, θά ἔλεγα, μέ τόν Ἅγιο.

Ὑπηρέτησαν κοντά στόν Ἅγιο. Ἔλαβαν τά ὀνόματά τους ἀπό τόν Ἅγιο. Ἔλαβαν τήν εὐχή τοῦ Ἁγίου. Καί εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αὐτή ἡ εὐλογία καί ἡ χάρη πού ἔλαβαν θά τούς συνοδεύει σέ ὅλη τους τή ζωή, οὕτως ὥστε καί ἐδῶ, σέ αὐτό τό μοναστήρι, νά δοξάζεται ὁ Θεός, νά μεταμορφώνονται οἱ ἄνθρωποι σέ ἁγίους, ἀλλά πρωτίστως ἐκεῖνες νά ἔχουν πλούσια τή χάρη τοῦ μεταμορφωθέντος Κυρίου ἀλλά καί τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου, τοῦ Γέροντός τους. Ἀμήν.